

Attila

Attila-Istvan Abraham werkt nu tien jaar in Casa Lumina. Zijn taak is daar om ervoor te zorgen dat al het werk rondom het onderhoud van de gebouwen van Casa Lumina gedaan wordt. Hij doet dit heel goed en met veel inzet.

De thuissituatie van Attila is niet goed. Veertien jaar is hij getrouwd geweest met Floarea, maar een paar maanden geleden zijn zij gescheiden. Attila en Floarea hebben vier kinderen: Cristofer, Leonardo, Toni en Oliver. Na de scheiding kwamen twee kinderen bij hem en twee kinderen gingen naar zijn ex-vrouw. Er was echter geen ander huis beschikbaar om fysiek uit elkaar te gaan. Daarom moesten de gescheiden ouders noodgedwongen allebei in het huis blijven wonen: de vader met twee kinderen in de ene kamer, de moeder met de twee andere kinderen in de andere kamer.

In datzelfde huis woont ook nog het gezin van Attila's zuster: zes personen. Floarea heeft nog een paar met een kind toestemming gegeven om in het huis te verblijven. Het is er dus overvol. Ongeveer een maand geleden vertrok Floarea plotseling naar het buitenland. Zij liet haar kinderen bij Attila achter. Er bleek 250 euro aan schulden voor elektriciteit te zijn. Dit moest Attila opheffen op straffe van afsluiting. Samen met zijn zus schraapte hij zoveel mogelijk geld bij elkaar, maar het was niet genoeg om het hele bedrag af te lossen. Nu zitten ze zonder stroom, terwijl een deel van de schuld nog staat. De scheiding was onafwendbaar omdat de situatie thuis onhoudbaar was geworden. Floarea maakte vaak ruzie met Attila. Ze voerde helemaal niets in huis uit en zorgde ook niet voor de kinderen of voor haar man. Ze dronk de hele dag koffie en rookte sigaretten, waarmee ze de 40 euro aan kinder-

bijslag die ze kregen, opmaakte. Ze kwam niet achter de computer vandaan. Vreemd genoeg maakte ze altijd het huiswerk van de kinderen. Als gevolg hiervan kunnen de jongens nog steeds niet lezen of schrijven. 's Avonds er geen eten en de vuile kleren slingerden overal rond. Wanneer Attila aan het einde van de dag klaar was met zijn werk, moest hij thuis ook nog eens aan de slag: eten koken, schoonmaken en ga zo maar door. Deze situatie heeft jaren geduurd. De enige die werk had, was Attila. Zijn salaris, 230 euro, moest worden verdeeld over de vaste lasten van 100 euro, voedsel, kleding en alle extra kosten.

Het is, ook na bemiddeling en hulp door medewerkers van Casa Lumina, Attila en Floarea niet gelukt om hun huwelijk weer vlot te trekken. Attila hield het niet meer vol en besloot uiteindelijk dat een scheiding de beste optie was. Om nog meer onenigheid te voorkomen, gaf Attila na de scheiding het huis aan Floarea. Hij nam genoegen met

het stukje grond dat bij het huis ligt. Nu wil Attila hier graag een huis op bouwen, zodat hij met zijn kinderen rustig kan wonen. Hij verlangde zo naar een echte woonplek, dat hij al een bouwvergunning heeft geregeld. De stenen, het cement en de leidingen heeft hij ook al gekocht en de fundering ligt er. Er is nu nog geld voor bakstenen nodig en voor bouwmaterialen voor het dak en de rest van de constructie.

Attila werkt enorm hard. Na zijn werk in Casa Lumina gaat hij de dorpen langs om klusjes bij mensen thuis te doen, waarmee hij nog wat extra inkomsten genereert. Het is echter allemaal nog niet genoeg. Attila heeft nog ongeveer 1100 euro nodig om zijn huis af te bouwen. Wij gunnen hem zó, dat hij rustig met zijn kinderen in zijn eigen huis kan wonen.

Uw bijdrage voor Attila is welkom op ING-rekening 6990377 van Stichting Kinder Sponsor Plan o.v.v. Attila

Huizenproject familie Jorgovan

De familie Jorgovan bestaat uit vader, moeder en drie kinderen. Deze familie is actief lid van een baptistengemeente. De kinderen maken ook deel uit van een orkest van de kerk dat evangelisatieconcerten verzorgt.

De familie woont in de plaats Alibunar in Servië. In de nacht van 12 op 13 maart stortte hun huis in. Dit betekende een enorme ramp voor dit gezin. Gelukkig raakte er niemand gewond. Het huis is echter wel totaal onbewoonbaar geworden. Wij als KSP willen dit gezin graag helpen bij de bouw van een nieuwe woning.

De voorganger van de kerk in Alibunar is al begonnen met een bouwproject voor deze familie. Ook is er een liefdadigheidsconcert gehouden om geld in te zamelen. Graag zouden wij voor dit gezin een bijdrage van 2000 euro inzamelen. Wie is bereid deze familie te helpen? **Indien u dit wilt, kunt u uw gift overmaken naar ING-rekening 6990377 t.n.v. Kinder Sponsor Plan onder vermelding van Huizenproject Jorgovan.**

Wij zoeken sponsors

Lenuta Lakatus/Hendre, Roemenië

Lenuta is geboren in 2007. Zij is het jongste kind uit een familie met acht kinderen. Oma Hendre, die door haar man verlaten werd, zorgt in haar eentje voor haar

acht kleinkinderen. Oma lijdt aan een ernstige vorm van suikerziekte. De tenen van een van haar voeten zijn afgezet, maar de wond heelt niet. Zij kan niet meer gaan bedelen, haar enige bron van inkomsten. Geen van de kleinkinderen gaat naar school. Lenuta is een lief meisje. Ze speelt alleen met haar eigen broers en zussen. Deze familie van negen personen woont in een tweekamerhuisje dat geen stromend water heeft en in een zeer slecht conditie is. Het vaste inkomen van de familie bestaat uit een uitkering van 10 euro per maand. Bovendien zijn er schulden. Het lukt oma niet om in de basisbehoeften van haar kleinkinderen en haarzelf te voorzien. Een extra bijdrage zou een grote bemoediging en steun voor haar zijn. Wie kan er iets voor haar doen?

Nicolae-Daniel Hendre, Roemenië

Nicolae-Daniel is de op-een-na jongste in het huishouden van oma Hendre. Zijn moeder is drie maanden nadat hij geboren werd aan kanker overleden.

Vader Georghie lijdt aan tuberculose en verblijft in een sanatorium. Nicolae is verstandelijk gehandicapt. Hij moet met een aantal van de andere kinderen mee om

te gaan bedelen. Oma heeft het heel zwaar en ziet het soms niet meer zitten. Wij willen meerdere kinderen die onder haar hoede vallen binnen ons programma sponsoren. Een financiële aanvulling voor Nicolae zou een flink steuntje in de rug voor oma Hendre zijn.

Blagovest Atanasov, Bulgarije

Blagovest is een Bulgaars jongetje van bijna zes jaar oud. Hij woont met zijn drie jaar oudere broer en zijn vader en moeder in één kamer. Dit christelijke gezin

moet leven van een kleine uitkering van 35 euro per maand. Alleen verwarming en elektra kosten al 76 euro. Er is dan ook een schuld ontstaan die maandelijks nu al hun hele inkomen opslokt. De ouders kunnen hierdoor niet eens in de allereerste levensbehoeften van de gezinsleden voorzien. Er zijn niet genoeg kleren voor de kinderen en het huis is dringend aan reparatie toe. Er is geen werk en zij hebben geen enkel uitzicht op verbetering van hun situatie. Wie wil de sponsor van dit jongetje worden?

Artemisa Mithi, Albanië

Artemisa is dertien jaar en de jongste van drie kinderen die hun vader moeten missen. Tijdens een zeer diepe depressie pleegde hij zelfmoord. De

moeder voedt nu de kinderen in deze moeilijke situatie alleen op. Dit gezin heeft een zware tijd achter de rug.

Zij moesten het huisje waarin zij woonden, verlaten, omdat zij er illegaal in waren getrokken; het gezin heeft niet genoeg geld om huur te betalen. Daarom zijn zij steeds op zoek naar een plekje waar ze voor niets kunnen wonen.

Artemisa's moeder vindt het heel belangrijk dat haar kinderen onderwijs volgen. Ondanks de onrust gaan zij regelmatig naar school. Hun schoolresultaten zijn zelfs heel goed. Artemisa trekt zich op aan haar broer en zus, die de besten van de klas zijn. Het zou geweldig zijn als deze kinderen en hun moeder een nieuwe sponsor kregen.

Philipp Gontsa, Moldavië

Het gezin waartoe Philipp behoort, telt zeven kinderen. Philipp is zes jaar oud en hij is het vijfde kind. Het gezin woont in een vervallen huis waarvan

onlangs een muur gestut moest worden. Er is geen stromend water. De vader werkt in de bouwsector. Er is alleen werk in het zomerseizoen; 's winters verdient hij niets. Zijn inkomen is niet hoog genoeg om het gezin afdoende te voeden. Dit gezin kent ook gezondheidsproblemen. De organen van de moeder bloeden constant en de vader lijdt aan chronische longontsteking. Twee van de kinderen hebben een handicap. Philipp is een gehoorzame jongen. Hij gaat eigenlijk alleen met de leden van het gezin om. Philipp is altijd dingen aan het knutselen en voelt zich een echte uitvinder. Zijn droom is om een 'reuzenspelgoedauto' te maken waarin hij zelf kan zitten en rijden. Wie wil zich over Philipp ontfemen?

BIJBELFONDS

Een van onze sponsors belde ons enige weken geleden op. Zij speelde al langere tijd met een idee. Zij vertelde ons, dat zij een diep verlangen had om niet alleen haar eigen sponsorkind en -gezin, maar ook alle andere sponsorgezinnen een Bijbel te geven. Als dit gerealiseerd zou kunnen worden, zou ieder KSP-gezin – of zij nu wel of niet met het Evangelie bekend zijn – het Woord van God binnen handbereik hebben. De gezinnen die al vertrouwd zijn met de inhoud ervan, kunnen de Bijbel dan op elk moment dat zij daarnaar verlangen, openslaan. De families die het Woord van God nog niet kennen, kunnen er zo mee vertrouwd raken en misschien komen zij zelfs tot geloof in Christus. Zou het niet geweldig zijn, als gezinnen die misschien geen enkel boek in huis hebben, in ieder geval een Bijbel, het pure, onvervalste Woord van God, zouden bezitten?

Wij hebben besloten om iets met het idee van deze sponsor te doen en hier een apart project voor op te zetten. Het uitgangspunt dat wij voor ogen hebben, is om aan ieder sponsorgezin een Bijbel te geven. Wij hopen dat deze doelstelling bereikt kan worden.

Als u mee wilt doen en gezinnen de mogelijkheid wilt bieden om zelf de Bijbel te lezen, dan kunt u uw gift overmaken op ING-rekening 6990377 t.n.v. Stichting Kinder Sponsor Plan, onder vermelding van Bijbelfonds

Wanneer er voor een project voldoende giften zijn binnengekomen, dan zullen overige donaties aan een ander, vergelijkbaar doel worden toegekend.

Kinder Sponsor Contact verschijnt 4x per jaar en is een uitgave van de Stichting Kinder Sponsor Plan (ANBI geregistreerd in Capelle aan den IJssel, KvK nr. 24399340).

Stichting Kinder Sponsor Plan maakt deel uit van EEO Internationaal en is nauw verbonden met Stg OostEuropa Zending/Chr Care East West te Rotterdam (kantooradres Krimpen aan de Lek).

Kantooradres: Tiendweg 9, 2931 LC Krimpen aan de Lek. Tel. (NL) 0180-516380

Correspondentieadres Nederland: Postbus 2098, 2930 AB Krimpen aan de Lek
Correspondentieadres België: Postbus 170, 2610 Wilrijk
E-mail: info@kindersponsorplan.nl; www.kindersponsorplan.nl
Giften Nederland: ING 6990377 of RABO 33.38.11.372 t.n.v. Stichting Kinder Sponsor Plan.
 Voor giften bij voorkeur de bijgevoegde acceptkaart of het machtigingsformulier gebruiken.
Giften België: KBC Bank rek.nr. 414-0353661-35 t.n.v. OostEuropa Zending VZW.

"Maar Hij antwoordde hun en zeide: Geeft zij hun te eten."
Marcus 6:37

Geeft zij hun te eten
Bovenstaande tekst uit de geschiedenis van de eerste

wonderbare spijziging, zoals beschreven in het evangelie van Marcus, trof mij onlangs bijzonder.

Jezus en zijn discipelen worden dagelijks op de voet gevolgd door een grote massa mensen. Vele mensen komen en gaan. Jezus en zijn discipelen hebben zelfs geen tijd om te eten. Het is zo'n druk dat Jezus zijn discipelen uitnodigt om samen met hem naar een eenzame plaats te gaan om wat uit te rusten. Echter, wanneer zij met het schip daar aankomen, is de grote schare mensen hen al voor geweest en staat hen op te wachten, vol verwachting van wat komen gaat. Ook nu worden zij niet teleurgesteld. Jezus is met ontferming over hen bewegen en begint hun opnieuw vele dingen te leren. Het wordt al later en later en de discipelen beginnen zich zorgen te maken. Ten slotte wenden ze zich tot Jezus met het verzoek de schare mensen weg te sturen, zodat ze in de omtrek voedsel kunnen gaan kopen. Naar menselijke maatstaven lijkt dit helemaal niet zo'n onredelijk voorstel. De plaats daar was eenzaam. Hoe moesten ze in vredesnaam al die mensen van het broodnodige voorzien? Maar dan komt het totaal onverwachte antwoord van Jezus: "Geeft zij hun te eten." Ik denk dat de verbazing van de gezichten van de discipelen af te lezen was op dat moment. Ondanks het feit dat ze reeds grote

C'est la vie

Hoe komt het toch, dat in een tijd waarin het principe "een gezonde geest in een gezond lichaam" zo veel aandacht heeft in onze maatschappij – wat natuurlijk verheugend is –, in diezelfde samenleving een drugs- en sekscultuur met heel veel ongezonde, zelfs catastrofale aspecten is ontstaan? We zien steeds meer, dat deze cultuur niet eens meer ter discussie gesteld kan worden. Het is voor veel mensen verfrissend dat in Frankrijk, dat vaak als een land met vergaande seksuele vrijheden geldt, mensen nog massaal de straat op gaan om duidelijk te maken dat ze het homohuwelijk, en zeker het pleegouderschap voor homoseksuelen, niet zien zitten.

Tegen nicotine- en alcoholmisbruik weet men nog altijd veel mensen te mobiliseren en vliegtuigen en restaurants zijn vaak al rookvrij. Maar seksueel overdraagbare ziekten confronteren de maatschappij met grote schade. De psychische schade die ontstaat door seksueel misbruik is veel groter en toch gaan er nog steeds geen alambellen rinkelen. Alcohol? Afblijven! Nicotine? Afblijven! Drugs? Helemaal afblijven! Maar het gebruik van het gezond verstand is ver te zoeken wanneer het gaat over seksuele issues. Er ligt bijna een taboe op wetenschappelijk onderzoek naar de oorzaken en gevolgen van de veranderingen in seksueel gedrag. Een niet-christelijke wetenschapper waagde het om vast te stellen dat in veel gevallen seksuele afwijkingen het gevolg zijn van schade door medicijnen en gifstoffen die in de moederschoot de foetusontwikkeling verstoren. Hij werd publiekelijk uitgefloten en doodgezwegen. De overheidsprogramma's die acceptatie afdwingen van wat vele burgers, zoals in Frankrijk, helemaal niet willen, grenzen aan seksuele intimidatie. Kwetsbare jongeren wordt de gedachte opgedrongen dat het allemaal maar moet kunnen. Het gezond verstand wordt opzijgezet en mensenlevens worden opgeofferd aan dubieus politiek beleid. Het is te verwachten dat het Franse protest op den duur zal smoren in het daar bezigde levensmotto: *C'est la vie!* Als het vele levens gaat kosten, komt er wellicht bezinning... Ik kijk uit naar de dag dat op elke school en uit de mond van iedere opvoeder klinkt: "Seksuele omgang, anders dan met je eigen man of vrouw: nooit doen! En ook bij seks met je eigen man of vrouw: hou je fatsoen!" Via ons Kinder Sponsor Plan willen wij dit geluid krachtig laten horen. Want bij de zorg voor de directe fysieke noden door middel van een sponsorbijdrage hoort ook een gezonde seksuele moraal.

Carolien Rijdsdijk

Matthias van der Weide

CONTACTPERSONEN

DE FAMILIE DIBRA UIT SHKODER, ALBANIË

Het gezin Dibra bestaat uit zes personen: vader, moeder en vier kinderen. De enige zoon, Surbjan, is gehandicapt. Surbjan is vijftien jaar oud. Het enige zorginstituut dat hem met zijn problematiek zou kunnen opvangen, wil hem niet opnemen omdat Surbjan erg onrustig en agressief is. Daarom moeten de ouders hem thuishouden en zorgen de moeder en de oudste dochter samen voor hem. De vader heeft geen vast werk. Af en toe kan hij meehelpen met het laden van een vrachtwagen en zo verdient hij dan wat geld. Maar het feit dat hij niet afdoende voor zijn gezin kan zorgen, drukt heel zwaar op hem. Moeder kan vanwege de verzorging van hun zoon ook geen werk buitenshuis gaan zoeken. Het huis waarin het gezin woont, werd enige jaren geleden met blokken gebouwd. Het is

niet zo'n sterke constructie. Het huis is daarnaast een paar jaar geleden verder verzwakt, toen er een overstroming was en het water anderhalve meter hoog in de woning kwam te staan. Ook veel van hun meubelen werden onbruikbaar. De jongste meisjes gaan naar school. Zij hebben echter geen schooltas, geen boeken of andere spullen die kinderen voor school nodig hebben. De streek waar het gezin woont, is arm. Het gezin heeft grote problemen met de elektriciteits- en waterleveranciers. Met name de elektriciteitsmaatschappij zet hen onder druk om de achterstallige rekeningen te betalen. Als zij de 600 euro die zij nog verschuldigd zijn niet betalen, zullen ze afgesloten worden. Stromend water is er wel in huis, maar het water dat er enige uren per dag uitkomt, is niet

geschikt om te drinken en moet eerst worden gekookt.

Dit gezin heeft het Kinder Sponsor Plan om hulp gevraagd. Zij zien op dit moment geen andere manier om te overleven. Wij willen graag twee van de meisjes in ons sponsorprogramma ondersteunen: Esra, een meisje van elf jaar en Besjana, die zes is. Als u deze ouders wilt helpen door 30 euro per kind per maand bij te dragen in hun kosten, kunt u contact met ons opnemen via telefoonnummer 0180-516380. U kunt ons natuurlijk ook mailen: info@kindersponsorplan.nl

Wij zien namens de familie Dibra uit naar uw reactie!

REIZEN

OEKRAÏNE-REIS FEBRUARI 2013

Van 9 tot en met 16 februari verbleef een groepje enthousiaste sponsors in Beregszász, Oekraïne. Joke, één van de groepsleden, bracht tijdens deze reis een bezoek aan haar sponsorgezin.

Dit gezin bestaat uit een moeder, twee dochters en één zoon. Het is een vreugdevol weerzien. De oudste dochter laat door middel van een dikke omhelzing en een

paar woordjes Engels merken, dat iedereen blij is om Joke weer te zien. Er wordt onmiddellijk limonade ingeschonken en er komen koekjes op tafel. Wat een gastvrijheid!

Elizabeth Gabor, contactpersoon voor het Kinder Sponsor Plan in Oekraïne, vertaalt voor ons alles wat er gezegd wordt. Zij vertelt dat de moeder een baan heeft. De ouders in dit gezin zijn gescheiden. De woning die de moeder kreeg voor haarzelf en de kinderen was in een slechte conditie, maar de vader heeft meegeholpen met het verhuizen en het opknappen van de woning. Nu deze netjes is opgeknapt, mag het gezin hier de eerstkomende tijd gratis wonen. Wanneer Joke de cadeautjes uitdeelt, zijn de kinderen en moeder zo blij, dat Joke opnieuw een dikke omhelzing krijgt. We sluiten dit bezoek af met gebed. De volgende dag, als we door de stad lopen, komen we de oudste dochter tegen, vlakbij de markt. Ze zwaait vrolijk naar ons. Wanneer haar haar even opwaait door de wind, ziet Joke dat ze de oorbelletjes in heeft die ze de dag daarvoor gekregen heeft.

Wilt u ook uw sponsorkind bezoeken? Neem dan contact op, telefonisch (0180-516380) of per e-mail (info@kindersponsorplan.nl)

BEZOEK UW SPONSORKIND of neem er eentje bij

Eind april en begin mei van dit jaar ontvingen wij in Albanië twee verschillende Nederlandse reisgroepen: één groep vanuit OostEuropa Zending in Krimpen aan de Lek en een andere vanuit De Reddingsark, een evangelische kerk in Bunschoten. Toen deze reisgezelschappen hier waren, gebeurde wat er meestal gebeurt wanneer mensen voor het eerst in Albanië komen: de reizigers worden verliefd op het land en op de mensen. Zij krijgen een goed beeld van de omstandigheden waaronder de mensen hier moeten leven en besluiten aan het einde van de reis om (nog maar) een

Albanees kind te gaan sponsoren. Dit voorjaar werden er zo drie nieuwe kinderen uit arme families als sponsorkind door reizigers "aangenomen".

U als sponsor bemoedigt vaak jarenlang met uw bijdragen en uw gebed, met kaarten en presentjes de kinderen en hun ouders. Wij zien hoe sponsors, na soms vele jaren, uiteindelijk kennismaken met hun sponsorgezin. Diegenen die zoveel zegen van u ontvangen hebben, worden op dat moment een grote zegen voor u. Er is grote blijdschap aan beide kanten.

De mensen hebben niet alleen uw financiële ondersteuning nodig. Het is voor hen ook heel belangrijk om te weten dat er mensen in deze wereld zijn die van hen houden en om hen geven. Want de liefde van onze Heer Jezus Christus breekt door alle grenzen heen: grenzen van landen, van culturen en van tradities.

Overweegt u alstublieft serieus om Albanië te bezoeken!

Vanuit Albanië, met broederlijke, Renato Jani

Praktische hulp voor kinderen zonder hoop

In een dorpje in Zuid-Bulgarije wonen Ivan, Valentina, Liubka en Nadezhda. In hun leven zijn er de laatste jaren ingrijpende dingen gebeurd. Er is vandaag sprake van een recessie, maar vier jaar geleden was de werkloosheid al erg hoog in Bulgarije. Het werd voor de ouders van deze kinderen steeds moeilijker om goed voor hen te zorgen. Daarom vertrok de moeder naar Duitsland om te gaan werken. Zij belandde daar echter al snel in de prostitutie en raakte verslaafd aan drugs. De vader van het gezin vertrok enige tijd later ook naar Duitsland om werk te zoeken. Zo bleven de kinderen alleen in huis achter. Toen onze contactpersoon deze kinderen voor het eerst ontmoette, was er niemand die voor hen zorgde. Enige tijd later bleek er een grootmoeder te zijn die deze taak op zich wilde nemen. Met zeer weinig geld deed zij haar best om de kinderen in elk geval geen honger te laten lijden, maar dit was mentaal heel zwaar voor haar. In december 2012 kwam de vader na een omzwerving via Frankrijk met lege handen terug naar huis. Ook nu vond hij in Bulgarije geen werk en geen inkomen. Toen we hen onlangs bezochten, leefde hij met zijn kinderen in een kale kamer met een kapot raam. Er zat geen deur in de sponning. De ruimte was in een zeer slechte staat. Er was niet eens een echte vloer: een oud tapijt lag direct op de vieze aarde. De muren waren gemaakt van modderstenen, het plafond was aan het afbrokkelen en er was geen watervoorziening. In januari bracht de vader een nieuwe vrouw mee naar huis. Zij nam twee kinderen uit een vorig huwelijk mee. Nu leefden er dus zes kinderen en twee volwassenen in het armoedige huisje. Zij hadden twee bedden.

moest en door de verkeerde keuzes die haar ouders gemaakt hadden, had Nadezhda geen hoop meer voor haar toekomst. Op nog maar twaalfjarige leeftijd wilde zij niet meer school: "Niemand geeft om mij. Waarom zou ik naar school gaan? Dat heeft toch geen zin..."

Kort nadat wij de kinderen in ons sponsorprogramma opgenomen hadden, vonden wij sponsors voor twee van de vier kinderen. Omdat dit hun enige bron van bestaan was, hadden zij het dus nog niet erg breed. Dankzij de hulp van een aantal sponsors konden we een tweedehands deur en een ruit voor het venster kopen. Ook kochten we voor het gezin wat kleren, schoenen, een gordijn en een paar dekens. Na een aantal bemoedigende bezoeken van de lokale contactpersoon, waarbij goede gesprekken gevoerd werden, begon er zich een houdingsverandering in het gezin af

te tekenen. Eén voor één gingen de kinderen weer naar school. De jongsten vertelden onlangs vol trots, dat zij nu hun eigen naam konden schrijven.

De contactpersoon is voor het gezin in de bres gaan staan. Eigenlijk moet er een aanvraag voor kinderbijslag voor de kinderen gedaan worden, zodat de vader 17 euro per kind per maand kan ontvangen. Maar op de geboortecertificaten van de kinderen staat alleen de naam van hun moeder, die nooit meer iets van zich heeft laten horen. Zij was nooit voor de wet met de vader getrouwd, waardoor hij geen recht op kinderbijslag kan doen gelden. Er is een advocaat in de arm genomen om ervoor te zorgen dat de vader van de kinderen ook wettelijk hun vader wordt. Met deze verklaring kunnen nieuwe geboortektes voor de kinderen worden aangevraagd, waarmee de vader dan uiteindelijk de kinderbijslag zal kunnen aanvragen. Daarnaast kan het gezin dan voor een kleine bijstandsuitkering in aanmerking komen. Al met al zullen deze inspanningen financieel een groot verschil maken voor dit straatarme gezin. Op dit ogenblik (mei 2013) is het wachten op de uitslag van een rechtszaak die moet bevestigen dat de vader inderdaad de wettelijke vader is.

Vanaf het moment dat wij met deze kinderen en hun vader aan de slag gingen, is er iets heel wezenlijks veranderd: het gezin kreeg weer hoop, beetje bij beetje. Hoop dat God hen niet vergeet. Hoop dat Hij deuren opent en dat Hij onvoorwaardelijk van mensen houdt en om hen geeft. Hoop vanuit de wetenschap dat, zelfs wanneer een van onze natuurlijke ouders ons verlaat, wij een hemelse Vader hebben die ons nooit zal begeven, noch zal verlaten...

Als u een bijdrage wilt geven ten behoeve van dit gezin, kunt u bij uw gift aangeven: Kamburovi.

De vier kinderen gingen niet naar school. Nadezhda is het oudste kind. In het Bulgaars betekent haar naam 'hoop'. Maar door de vreselijke omstandigheden waarin zij leven